

Elméleti felvetések

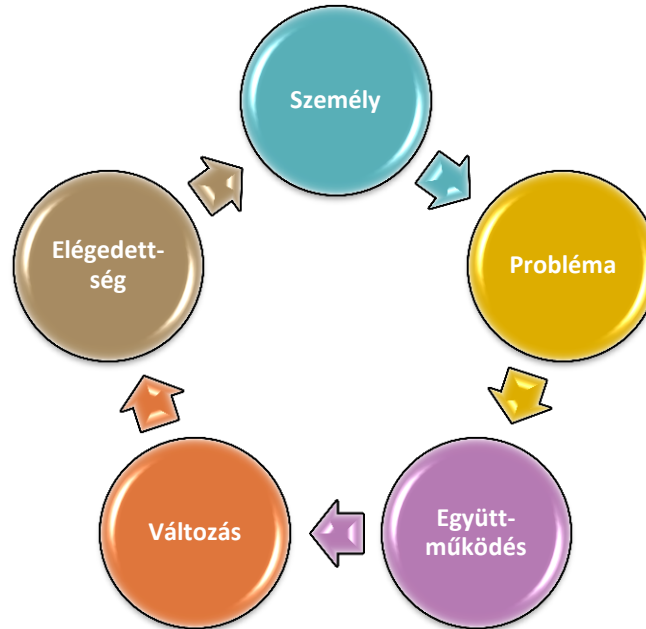
1.) A szociális esetmunkában épp oly jellemző a folyamatelvű működést támogató *kliensközpontú elemek jelenléte*, mint a kapcsolatközpontú működés fókusza. A segítség a maga mintát szolgáltató kapcsolati relációiban válik eseményvezérelt folyamatból *élményközpontú történéssé*.

Az *élményeket* a segítő kapcsolatban résztvevők szándékrendszerének, érzelmi és gondolatvilágának letisztult értelmezései adják, amelyek hozzájárulnak a kapcsolat sikeréhez, eredményességéhez.

2.) A kapcsolat fejlődése az esetmunka fejlődésének záloga, melyben a problémamegoldás folyamatának tematizációján túl az egyes kommunikatív egységekhez rendelt intencióknak, kognitív-affektív explorációknak elégedettséget és eredményességet befolyásoló hatásuk van.

3.) A kölcsönös (segítő-kliens) intenciók rendszerét intencionális (személy-, probléma-, kapcsolat-, változás-, elégedettség- központú) alrendszereknek nevezem, mint a segítő kapcsolat módszertani háttérében működő ösztönző, generatív tényezők rendszerének. Az öt fókuszpont, problémamegoldó folyamatra ható reprezentációin keresztül, meghatározó szerepet tölt be a segítő kapcsolatokban, ami által nagy valószínűséggel behatárolható a kimenetel eredményessége is.

4.) A kölcsönös (segítő-kliens) attitűd – intenció párok rendszerét összefoglalóan intencionális alrendszereknek nevezem, mint a segítő kapcsolat háttérében működő ösztönző, generatív tényezők rendszerének. Az alrendszerek funkcionális gyűjtőegységei az intenciók és az attitűdök tárgyának, annak függvényében, hogy azok mely központi eseményre vagy történéssre irányulnak a segítő találkozás folyamatában. Egy intenció és attitűd pár mindig egy azonos fókuszpontra irányul, a párok tagjainak inverz viszonyulásain keresztül

1. ábra: Az intencionális alrendszerek generatív folyamatábrája

(Sa,Ki;Ka,Si), ahol
 Sa=Ki ; Ka=Si
 $|Si-Ka| = |Ki-Sa|$
 $|Ki-Sa| ; |Si-Ka| = 0$
 Ki= kliens intenció
 Ka= kliens attitűd

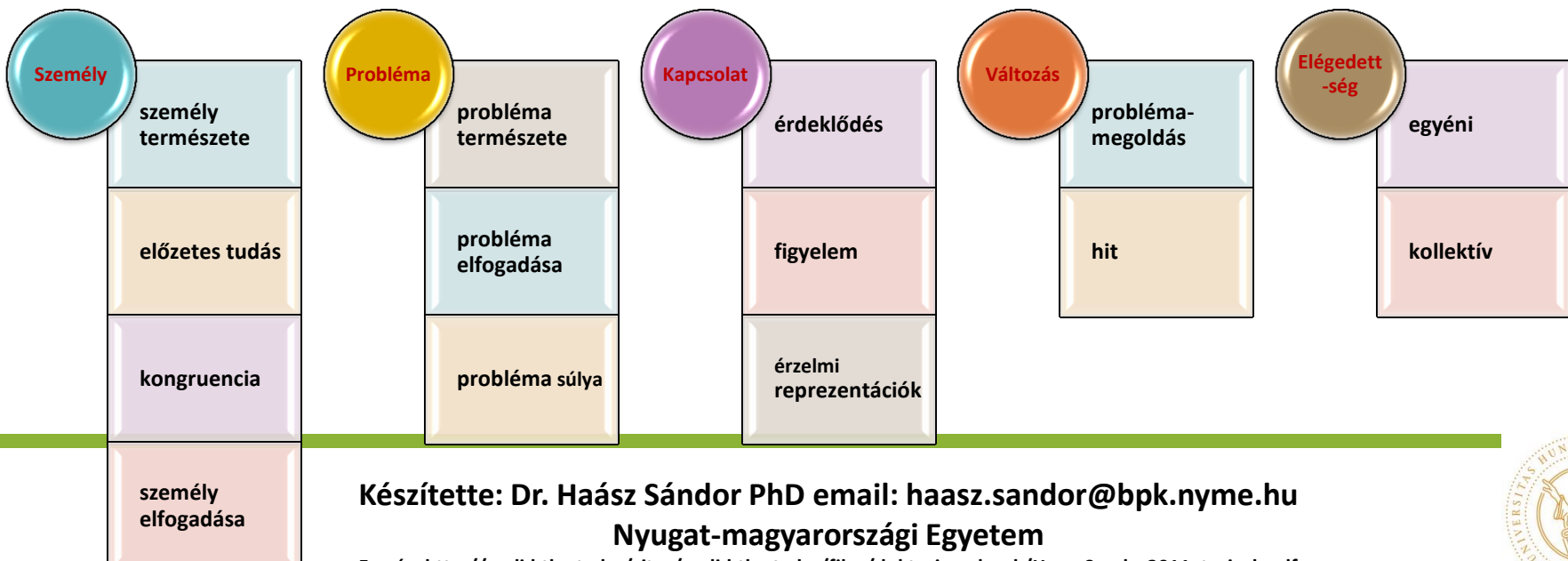
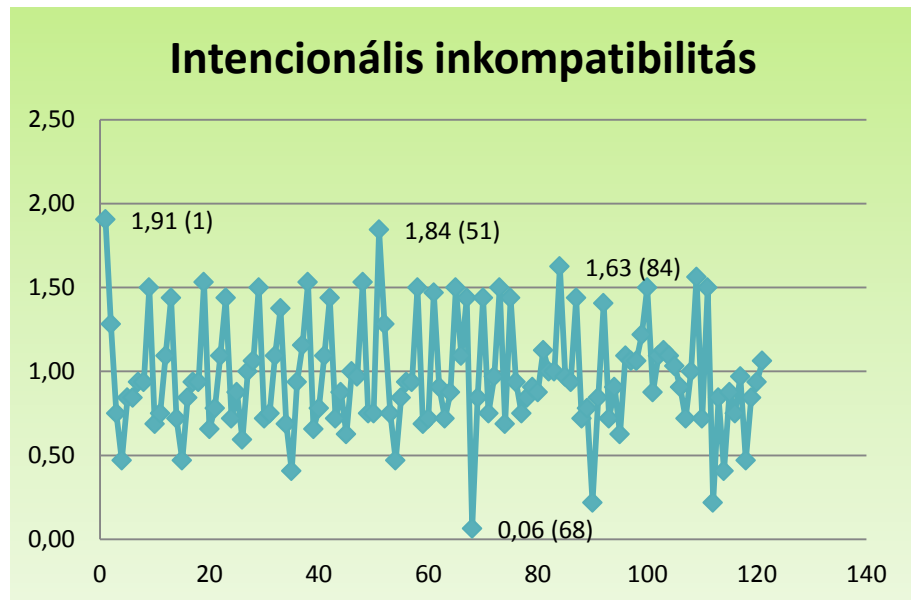
A szakmai kapcsolat hatékonysága két lényeges szempont alapján mérhető, így függ a
1.) a kommunikatív „szándékosság” sikertényezőitől, hogy az egyén szintjén valamennyi mögöttes érzés, gondolat, attitűd kifejezésre és megértésre talál,
2.) a kommunikációs technikák alkalmazásának sikertényezőitől, hogy a megfelelő technikák (kérdés, fókuszálás, stb.) alkalmazása mennyiben segíti elő a szándékok kifejezését, hogy a segítő kapcsolatban résztvevő felek tisztában vannak-e kapcsolatuk fejlődésével (a fent ismertetett öt viszonyulási helyzet alapján) és ezt egyértelművé tudják-e tenni egymás számára is.

Kutatás összegzése

A családsegítő és a gyermekjóléti szolgálatok esetmunka kapcsolataiban résztvevő párok (segítő-kliens) a vizsgált 5 fókuszpontban jellemzően kognitív diszkrépanciát mutattak

A segítő kapcsolatok időbeni változása nem eredményezett szignifikáns együtt járást a kompatibilitás folyamatával

A pozitív korrelációk a változással, a kapcsolat fejlődésével, vagy a kompatibilitás erősödésével összefüggő magas elégedettségi szintet eredményeztek

Készítette: Dr. Haász Sándor PhD email: haasz.sandor@bpk.nyne.hu
 Nyugat-magyarországi Egyetem

Forrás: http://nydi.btk.pte.hu/sites/nydi.btk.pte.hu/files/doktori_vedesek/HaaszSandor2011_tezisek.pdf

